Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 7ης Οκτωβρίου 2015*

«Κοινοτικό σήμα — Αιτήσεις καταχωρίσεως των κοινοτικών λεκτικών σημάτων ΧΑΛΛΟΥΜΙ και HALLOUMI — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β′ και γ′, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009»

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις Τ-292/14 και Τ-293/14,

Κυπριακή Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τον S. Malynicz, barrister, και τη V. Marsland, solicitor,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον Π. Γερουλάκο,

καθού,

με αντικείμενο δυο προσφυγές που ασκήθηκαν κατά δύο αποφάσεων του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 19ης Φεβρουαρίου 2014 (υπόθεση R 1849/2013-4 και υπόθεση R 1503/2013-4), αναφορικά με αιτήσεις καταχωρίσεως ως κοινοτικών σημάτων του λεκτικού σημείου ΧΑΛΛΟΥΜΙ και του λεκτικού σημείου HALLOUMI αντιστοίχως,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Prek (εισηγητή), πρόεδρο, I. Labucka και V. Kreuschitz, δικαστές,

γραμματέας: I. Drăgan, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη τα δικόγραφα των προσφυγών που κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 28 Απριλίου 2014,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 16 Σεπτεμβρίου 2014,

έχοντας υπόψη τη διάταξη της 28ης Αυγούστου 2014 περί συνεκδικάσεως των υποθέσεων Τ-292/14 και Τ-293/14 προς διευκόλυνση της έγγραφης και της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 20ής Μαΐου 2015,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 13 και στις 15 Φεβρουαρίου 2013, η προσφεύγουσα, Κυπριακή Δημοκρατία, υπέβαλε στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ) δύο αιτήσεις καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

2 Τα σήματα των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση είναι τα λεκτικά σημεία HALLOUMI και ΧΑΛΛΟΥΜΙ.

3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκαν οι καταχωρίσεις υπάγονται στην κλάση 29, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας σχετικά με τη διεθνή κατάταξη των προϊόντων και των υπηρεσιών για την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως αυτός έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «τυρί· γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα».

4 Την 1η και τη 14η Μαρτίου 2013, ο εξεταστής του ΓΕΕΑ ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι, κατά την άποψή του, τα επίμαχα σημεία δεν μπορούσαν να γίνουν δεκτά για καταχώριση επειδή συνέτρεχαν απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου εκ των προβλεπομένων στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β′ και γ′, και στο άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009.

5 Με έγγραφα της 26ης Απριλίου και της 14ης Μαΐου 2013, η προσφεύγουσα ανέπτυξε τα επιχειρήματά της κατά της απόψεως του εξεταστή.

6 Με αποφάσεις της 21ης Ιουνίου και της 24ης Ιουλίου 2013, ο εξεταστής απέρριψε τις αιτήσεις καταχωρίσεως κοινοτικών σημάτων βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β′ και γ′, και του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009.

7 Στις 2 Αυγούστου και στις 20 Σεπτεμβρίου 2013, η προσφεύγουσα άσκησε δύο προσφυγές ενώπιον του ΓΕΕΑ, δυνάμει των άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009, κατά των αποφάσεων του εξεταστή.

8 Με δύο αποφάσεις της 19ης Φεβρουαρίου 2014 (στο εξής: προσβαλλόμενες αποφάσεις), το τέταρτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε τις εν λόγω προσφυγές. Έκρινε, αφενός, ότι τα σήματα των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση ήταν περιγραφικά των οικείων προϊόντων, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 207/2009, και, αφετέρου, ότι στερούνταν διακριτικού χαρακτήρα, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του ίδιου κανονισμού.

9 Πρώτον, υπογράμμισε ότι οι όροι «HALLOUMI» και «ΧΑΛΛΟΥΜΙ» με κεφαλαία γράμματα προσδιόριζαν ένα ιδιότυπο τυρί της Κύπρου και περιέγραφαν επομένως άμεσα, τουλάχιστον για το κυπριακό κοινό, τον τύπο και τη γεωγραφική προέλευση του τυριού, του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση. Έκρινε, συνεπώς, ότι στερείτο σημασίας η αντίληψη του αγγλόφωνου κοινού, κατά την οποία η ηλεκτρονική έκδοση του *Oxford English Dictionary* καθόριζε τον όρο «halloumi» (γραμμένο με λατινικούς χαρακτήρες) ως κατατεθέν σήμα (όνομα κατόχου). Όσον αφορά τον όρο «ΧΑΛΛΟΥΜΙ» με κεφαλαία γράμματα, έκρινε ότι ο μέσος Άγγλος καταναλωτής δεν ήταν σε θέση να διαβάσει την ελληνική αλφάβητο. Δεύτερον, το τμήμα προσφυγών υπενθύμισε ότι, δεδομένου ότι ο κανονισμός 207/2009 δεν προβλέπει την καταχώριση σημάτων πιστοποίησης, τα σήματα αυτά έπρεπε να κατατίθενται ως ατομικά σήματα και μπορούσαν να καταχωρισθούν μόνον εφόσον δεν ήταν δυνατόν να προβληθεί κανείς εκ των

απολύτων λόγων απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009. Επισήμανε, σχετικώς, ότι η εκ μέρους του εξεταστή απόρριψη των αιτήσεων καταχωρίσεως στηριζόταν στην περιγραφική σημασία των όρων «HALLOUMI» και «ΧΑΛΛΟΥΜΙ» με κεφαλαία γράμματα και όχι στο γεγονός ότι η προσφεύγουσα εφάρμοζε μηχανισμούς πιστοποίησης με βάση τις λέξεις αυτές. Τρίτον, έκρινε ότι το γεγονός ότι τα σημεία INTEL INSIDE και FAIRTRADE είχαν καταχωρισθεί ως ατομικά σήματα και αποτελούσαν πλέον το αντικείμενο άδειας για τη γνωστοποίηση των χαρακτηριστικών των προϊόντων και των υπηρεσιών δεν ασκούσε καμία επιρροή εν προκειμένω. Τέταρτον, έκρινε ότι, δεδομένου ότι περιέγραφαν τα χαρακτηριστικά των προϊόντων που αποτελούσαν το αντικείμενο των αιτήσεων καταχωρίσεως σήματος, τα σήματα των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση στερούνταν οπωσδήποτε διακριτικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Αιτήματα των διαδίκων

10 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

11 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει τις προσφυγές·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

12 Προς στήριξη των προσφυγών της, η προσφεύγουσα προβάλλει έναν μόνο λόγο ακυρώσεως ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 207/2009. Επομένως, πρέπει, καταρχάς, να εξετασθεί ο μοναδικός αυτός λόγος καθόσον αφορά παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του εν λόγω κανονισμού.

13 Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009, δεν γίνονται δεκτά για καταχώριση τα σήματα που αποτελούνται αποκλειστικά από σημεία ή ενδείξεις που μπορούν να χρησιμεύσουν, στο εμπόριο, προς δήλωση του είδους, της ποιότητας, της ποσότητας, του προορισμού, της αξίας, της γεωγραφικής προελεύσεως ή του χρόνου παραγωγής του προϊόντος ή της παροχής της υπηρεσίας ή άλλων χαρακτηριστικών του προϊόντος ή της υπηρεσίας. Επιπλέον, το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 ορίζει ότι η παράγραφος 1 αυτού εφαρμόζεται ακόμη και αν οι λόγοι απαραδέκτου αφορούν μόνο τμήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

14 Τα σημεία και ενδείξεις που αφορά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009 είναι εκείνα που μπορούν να χρησιμοποιηθούν, στο πλαίσιο της συνήθους χρήσεως από το ενδιαφερόμενο κοινό, για να δηλώσουν, είτε άμεσα είτε με μνεία ενός ουσιώδους χαρακτηριστικού τους, το προϊόν ή την υπηρεσία για το οποίο ζητείται η καταχώριση [αποφάσεις της 20ής Σεπτεμβρίου 2001, Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ, C-383/99 P, Συλλογή, EU:C:2001:461, σκέψη 39, και της 22ας Ιουνίου 2005, Metso Paper Automation κατά ΓΕΕΑ (PAPERLAB), T-19/04, Συλλογή, EU:T:2005:247, σκέψη 24).

15 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι, για να εμπίπτει ένα σημείο στην προβλεπόμενη από τη διάταξη αυτή απαγόρευση, πρέπει η σχέση του με τα σχετικά προϊόντα ή υπηρεσίες να είναι αρκούντως άμεση και συγκεκριμένη, ώστε το οικείο κοινό να είναι σε θέση να αντιληφθεί άμεσα και χωρίς περαιτέρω σκέψη

την περιγραφή των σχετικών προϊόντων ή υπηρεσιών ή ένα από τα χαρακτηριστικά τους [αποφάσεις PAPERLAB, προπαρατεθείσα στη σκέψη 14, EU:T:2005:247, σκέψη 25, και της 30ής Νοεμβρίου 2011, Hartmann κατά ΓΕΕΑ (Complete), Τ-123/10, EU:T:2011:706, σκέψη 21].

16 Συνεπώς, η εκτίμηση του περιγραφικού χαρακτήρα σημείου πρέπει αποκλειστικώς να γίνεται, αφενός, σε σχέση με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που αφορά και, αφετέρου, σε σχέση με το πώς το εκλαμβάνει το ενδιαφερόμενο κοινό [αποφάσεις της 16ης Μαρτίου 2006, Telefon & Buch κατά ΓΕΕΑ — Herold Business Data (WEISSE SEITEN), Τ-322/03, Συλλογή, EU:T:2006:87, σκέψη 90, και της 15ης Ιανουαρίου 2015, MEM κατά ΓΕΕΑ (MONACO), Τ-197/13, EU:T:2015:16, σκέψη 50].

17 Υπό το πρίσμα αυτών ακριβώς των αρχών πρέπει να εξεταστούν τα επιχειρήματα των διαδίκων σε σχέση με το σκεπτικό που παρέθεσε το τμήμα προσφυγών στις προσβαλλόμενες αποφάσεις.

18 Πρώτον, όπως αναφέρεται στη σκέψη 13 των προσβαλλομένων αποφάσεων, τα επίμαχα προϊόντα προορίζονται για το ευρύ κοινό, κάτι που, σε κάθε περίπτωση, δεν αμφισβητεί η προσφεύγουσα. Πρέπει, επίσης, να επικροτηθεί η προσέγγιση του τμήματος προσφυγών —την οποία άλλωστε δεν αμφισβητεί η προσφεύγουσα— που συνίσταται στην αναφορά στο κυπριακό κοινό προκειμένου να εξεταστεί ο περιγραφικός χαρακτήρας των σημάτων των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση.

19 Πράγματι, το τμήμα προσφυγών ορθώς αξιολόγησε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, τον απόλυτο λόγο απαραδέκτου σε σχέση μόνο με το κυπριακό κοινό. Όπως υπογραμμίζεται στη σκέψη 11 της αποφάσεως που προσβάλλεται στην υπόθεση Τ-292/14, η λέξη «ΧΑΛΛΟΥΜΙ» με κεφαλαία γράμματα γράφεται σε ελληνικό αλφάβητο και η δυνατότητα καταχωρίσεώς της μπορεί να καθορίζεται σε σχέση με το κυπριακό κοινό, για το οποίο η ελληνική αλφάβητος χρησιμοποιείται ως βασική αλφάβητος. Ομοίως, όσον αφορά τους όρους «HALLOUMI» και «ΧΑΛΛΟΥΜΙ» με κεφαλαία γράμματα, η προσφεύγουσα παραδέχεται ότι προσδιορίζουν ένα ιδιότυπο τυρί της Κύπρου. Ο λόγος αυτός επαρκεί, επίσης, ώστε να δικαιολογηθεί, στην υπόθεση Τ-293/14, η εκ μέρους του τμήματος προσφυγών αναφορά μόνο στο κυπριακό κοινό για την αξιολόγηση του απόλυτου λόγου απαραδέκτου.

20 Δεύτερον, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι οι όροι «HALLOUMI» και «ΧΑΛΛΟΥΜΙ» με κεφαλαία γράμματα προσδιορίζουν ένα ιδιότυπο τυρί της Κύπρου και περιγράφουν επομένως άμεσα, για το κυπριακό κοινό, το είδος και την γεωγραφική προέλευση του τυριού, του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση (σκέψη 14 των προσβαλλομένων αποφάσεων).

21 Η εκτίμηση αυτή πρέπει να γίνει δεκτή. Επιβεβαιώνεται, πράγματι, από την ίδια την προσφεύγουσα στα υπομνήματά της. Η τελευταία επισημαίνει ότι οι όροι «HALLOUMI» και «ΧΑΛΛΟΥΜΙ» με κεφαλαία γράμματα προσδιορίζουν ένα ιδιαίτερο είδος εξαγόμενου τυριού της Κύπρου, το οποίο παράγεται με συγκεκριμένο τρόπο και έχει ιδιαίτερη γεύση, υφή και μαγειρικές ιδιότητες.

22 Στο ίδιο πλαίσιο, πρέπει να υπομνησθεί ότι το Γενικό Δικαστήριο έχει ήδη κρίνει ότι η λέξη «HALLOUMI» με κεφαλαίους χαρακτήρες παρέπεμπε στο ειδικό κυπριακό τυρί και ότι ο όρος αυτός ήταν περιγραφικός του εν λόγω προϊόντος [βλ., συναφώς, απόφαση της 13ης Ιουνίου 2012, Οργανισμός Κυπριακής Γαλακτοκομικής Βιομηχανίας κατά ΓΕΕΑ — Garmo (HELLIM), Τ-534/10, EU:T:2012:292, σκέψεις 41 και 55].

23 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα αμφισβήτησε την ως άνω ερμηνεία της προπαρατεθείσας στη σκέψη 22 αποφάσεως HELLIM (EU:T:2012:292), προβάλλοντας ότι, στη σκέψη 41 αυτής, το Γενικό Δικαστήριο δεν απεφάνθη επί του περιγραφικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος HALLOUMI, αλλά προέβη απλώς σε αξιολόγηση της αποδοθείσας στην τουρκική γλώσσα ελληνικής λέξεως, ότι περιορίστηκε στη διαπίστωση ότι η τουρκική μετάφραση του όρου «halloumi» ήταν «hellim» και ότι οι καταναλωτές γνώριζαν ότι οι δύο αυτοί όροι αναφέρονταν

στο ίδιο προϊόν. Επίσης, η προσφεύγουσα προέβαλε ότι, στη σκέψη 52 της προπαρατεθείσας στη σκέψη 22 αποφάσεως HELLIM (EU:T:2012:292), το Γενικό Δικαστήριο δεν αναγνώρισε ότι το προγενέστερο σήμα HALLOUMI είχε διακριτικό χαρακτήρα.

24 Τα επιχειρήματα αυτά πρέπει να απορριφθούν ως αλυσιτελή. Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι ο όρος «HALLOUMI» με κεφαλαίους χαρακτήρες είναι περιγραφικός του επίμαχου προϊόντος, τουτέστιν ότι πρόκειται περί ενός ειδικού κυπριακού τυριού, όπως άλλωστε έχει ήδη κριθεί στη σκέψη 55 της προπαρατεθείσας στη σκέψη 22 αποφάσεως HELLIM (EU:T:2012:292).

25 Πρέπει, όμως, να υπομνησθεί ότι ένα σημείο το οποίο έχει, όσον αφορά τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία ζητείται η καταχώρισή του ως σήματος, περιγραφικό χαρακτήρα, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, στερείται, με την επιφύλαξη της εφαρμογής της παραγράφου 3 του άρθρου αυτού, διακριτικού χαρακτήρα όσον αφορά τα εν λόγω προϊόντα ή υπηρεσίες [βλ. αποφάσεις της 10ης Μαρτίου 2011, Agencja Wydawnicza Technopol κατά ΓΕΕΑ, C-51/10 P, EU:C:2011:139, σκέψη 33 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και της 11ης Μαΐου 2005, Naipes Heraclio Fournier κατά ΓΕΕΑ — France Cartes (εικόνα σπαθιού τράπουλας), T-160/02 έως T-162/02, Συλλογή, EU:T:2005:167, σκέψη 59 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

26 Η προσφεύγουσα δεν επικαλέσθηκε, εντούτοις, το άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009, ούτε απέδειξε ότι το σημείο της είχε αποκτήσει, για τα επίμαχα προϊόντα, διακριτικό χαρακτήρα διά της χρήσεώς του κατά την έννοια της προμνησθείσας διατάξεως.

27 Το γεγονός ότι, στην προπαρατεθείσα στη σκέψη 22 απόφαση HELLIM (EU:T:2012:292), το Γενικό Δικαστήριο αναγνώρισε, κατόπιν αμφισβητήσεως αναφορικά με τον κίνδυνο συγχύσεως μεταξύ των σημάτων HALLOUMI και HELLIM, ότι το προγενέστερο κοινοτικό συλλογικό λεκτικό σήμα HALLOUMI είχε ασθενή διακριτικό χαρακτήρα —όπως άλλωστε επιβάλλει η νομολογία (βλ. απόφαση της 24ης Μαΐου 2012, Formula One Licensing κατά ΓΕΕΑ, C-196/11 P, EU:C:2012:314, σκέψη 47)—, δεν κλονίζει την περιεχόμενη στην προηγούμενη σκέψη αξιολόγηση. Πράγματι, πρώτον, στην απόφαση αυτή, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι το σήμα HALLOUMI στερείται ειδικού διακριτικού χαρακτήρα και έχει περιγραφικό χαρακτήρα (απόφαση HELLIM, προπαρατεθείσα στη σκέψη 22, EU:T:2012:292, σκέψη 55). Επομένως, η διαπίστωση ότι το κοινοτικό συλλογικό λεκτικό σήμα HALLOUMI έχει ασθενή διακριτικό χαρακτήρα δεν επαρκεί προς απόρριψη του περιγραφικού χαρακτήρα του προμνησθέντος σήματος. Δεύτερον, δεν προκύπτει από την επίμαχη απόφαση ότι ο ασθενής διακριτικός χαρακτήρας αποκτήθηκε διά της χρήσεως, όπως απαιτεί το άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009.

28 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η περιγραφική σημασία του σημείου HALLOUMI, όπως διαπιστώθηκε από το τμήμα προσφυγών, τεκμηριώνεται, τουλάχιστον, για το κυπριακό κοινό. Για τους ίδιους λόγους, μπορεί να αντληθεί το ίδιο συμπέρασμα όσον αφορά το σημείο ΧΑΛΛΟΥΜΙ.

29 Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως καθόσον έκρινε ότι τα σήματα των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση δεν ήταν δυνατόν να καταχωρισθούν λόγω της περιγραφικής σημασίας των προϊόντων για τα οποία ζητήθηκαν οι καταχωρίσεις, τουλάχιστον, για το κυπριακό κοινό.

30 Η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε αιτιάσεις προς αντίκρουση των ως άνω εκτιμήσεων.

Επί της πρώτης αιτιάσεως, κατά την οποία ο κανονισμός 207/2009 δεν αποκλείει τα σήματα πιστοποίησης

31 Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι ο κανονισμός 207/2009 επιτρέπει την καταχώριση των σημάτων πιστοποίησης τα οποία πληρούν τα κριτήρια των κοινοτικών σημάτων. Προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι δεν ανέφερε ότι ο κανονισμός 207/2009 δεν απαγόρευε την καταχώριση, ως κανονικών κοινοτικών σημάτων, των προμνησθέντων σημάτων πιστοποίησης τα οποία συνάδουν προς τις γενικές διατάξεις του εν λόγω κανονισμού.

32 Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι τα σήματα πιστοποίησης μπορούν να καταχωρίζονται ως ατομικά κοινοτικά σήματα εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009.

33 Αφενός, πρέπει να επισημανθεί ότι, στο σημείο 16 των προσβαλλομένων αποφάσεων, το τμήμα προσφυγών τόνισε ότι ένα σήμα δεν είναι δυνατόν να μη γίνει δεκτό προς καταχώριση επειδή χρησιμοποιείται ως σήμα πιστοποίησης. Διευκρίνισε, εντούτοις, ότι, δεδομένου ότι ο κανονισμός 207/2009 δεν προβλέπει την καταχώριση σημάτων πιστοποίησης, αυτά πρέπει να κατατίθενται ως ατομικά σήματα και μπορούν να καταχωρίζονται μόνον εφόσον δεν μπορεί να προβληθεί κανείς εκ των απολύτων λόγων απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, του προμνησθέντος κανονισμού.

34 Κατ' αυτόν τον τρόπο, το τμήμα προσφυγών υπογράμμισε ρητώς ότι τα σήματα πιστοποίησης μπορούν να καταχωρίζονται ως κοινοτικά σήματα υπό την προϋπόθεση ότι δεν συντρέχουν απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009, οι οποίοι να αντιτίθενται στην καταχώρισή τους. Το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το τμήμα προσφυγών δεν ανέφερε ότι ο κανονισμός 207/2009 δεν απαγόρευε την καταχώριση σημάτων πιστοποίησης πρέπει, σε κάθε περίπτωση, να απορριφθεί.

35 Αφετέρου, το ΓΕΕΑ ορθώς τονίζει ότι ο κανονισμός 207/2009 δεν προβλέπει προστασία των σημάτων πιστοποίησης. Προβλέπει την προστασία μόνον των ατομικών ή των συλλογικών κοινοτικών σημάτων.

36 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα κατέθεσε δύο αιτήσεις καταχωρίσεως ατομικών σημάτων, οι δε αιτήσεις αυτές εξετάστηκαν ακριβώς βάσει των κριτηρίων που προβλέπει ο κανονισμός 207/2009, μεταξύ των οποίων εκείνα που μνημονεύονται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, αυτού.

37 Ως εκ τούτου, η πρώτη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

Επί της δεύτερης αιτιάσεως, η οποία αντλείται από εφαρμογή εσφαλμένων κριτηρίων για την εκτίμηση του περιγραφικού χαρακτήρα των σημάτων των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση

38 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι, από το έτος 1992, είναι κάτοχος δύο εθνικών σημάτων πιστοποίησης, ήτοι των σημάτων HALLOUMI και ΧΑΛΛΟΥΜΙ, και ότι, τουλάχιστον από το έτος αυτό, οι Κύπριοι καταναλωτές αντιλαμβάνονται τα επίμαχα σημεία ως σήματα πιστοποίησης τα οποία εγγυώνται την τήρηση ενός συνόλου συγκεκριμένων προτύπων που ορίζονται σε συγγραφή υποχρεώσεων.

39 Το ΓΕΕΑ αντιτάσσει ότι η απόρριψη της καταχωρίσεως των σημάτων των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση βασίζεται στον περιγραφικό χαρακτήρα των ατομικών σημάτων και όχι στα κριτήρια που σχετίζονται με τα σήματα πιστοποίησης και παρατηρεί ότι η ίδια η προσφεύγουσα παραδέχεται ότι τα σήματα των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση περιγράφουν το είδος και την προέλευση των προϊόντων.

40 Καταρχάς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα αναγνωρίζει ότι τα σήματα των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση γίνονταν ανέκαθεν αντιληπτά από τους Κύπριους καταναλωτές και από τους καταναλωτές ολόκληρης της Ένωσης ως προσδιορίζοντα ένα ειδικό είδος εξαγόμενου τυριού της Κύπρου, το οποίο παράγεται με συγκεκριμένο τρόπο και έχει ιδιαίτερη γεύση, υφή και μαγειρικές ιδιότητες.

41 Το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε, επομένως, σε πλάνη εκτιμήσεως καθόσον υπογράμμισε, στο σημείο 14 των προσβαλλομένων αποφάσεων, ότι τα σημεία περιγράφουν άμεσα, τουλάχιστον για το κυπριακό κοινό, το είδος και τη γεωγραφική προέλευση του τυριού.

42 Εν συνεχεία, όπως υπογραμμίζει το ΓΕΕΑ, η απόρριψη της καταχωρίσεως των σημάτων των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση βασίζεται στον περιγραφικό χαρακτήρα των ατομικών σημάτων και όχι στα κριτήρια που σχετίζονται με τα σήματα πιστοποίησης.

43 Ως εκ τούτου, το γεγονός ότι η προσφεύγουσα είναι κάτοχος πανομοιότυπων σημάτων πιστοποίησης από το έτος 1992 δεν ασκεί επιρροή στον περιγραφικό χαρακτήρα των επίμαχων σημείων.

44 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να εξεταστεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι, κατ' ουσίαν, η ύπαρξη των σημάτων πιστοποίησης από το έτος 1992 είχε ως αποτέλεσμα να εξελιχθεί η αντίληψη που έχουν για τα επίμαχα σημεία οι Κύπριοι καταναλωτές με τρόπο που υπερβαίνει κατά πολύ τον απλώς περιγραφικό χαρακτήρα των οικείων προϊόντων. Ο εν λόγω καταναλωτής αντιλαμβάνεται εφεξής τα σημεία ως εγγυώμενα την τήρηση ενός συνόλου συγκεκριμένων προτύπων που ορίζονται σε συγγραφή υποχρεώσεων.

45 Το επιχείρημα αυτό είναι αλυσιτελές. Πράγματι, τα κριτήρια που μνημονεύει η προσφεύγουσα, τα οποία συνδέονται με τη γεωγραφική προέλευση του προϊόντος, με τη φύση του και με τα χαρακτηριστικά του είναι εγγενή στα σήματα πιστοποίησης. Δεν είναι δυνατόν να αποδείξουν ότι ο Κύπριος καταναλωτής δεν αντιλαμβάνεται τα επίμαχα σημεία —τα οποία αποτελούν το αντικείμενο των αιτήσεων καταχωρίσεως ως ατομικά σήματα— ως περιγραφικά των οικείων προϊόντων.

46 Επομένως, ακόμα και αν γίνει δεκτό ότι ορισμένοι Κύπριοι καταναλωτές αντιλαμβάνονται επί σειρά ετών τα επίμαχα σημεία ως σήματα πιστοποίησης που εγγυώνται την τήρηση ενός συνόλου συγκεκριμένων νομικών απαιτήσεων, η αντίληψη αυτή δεν επηρεάζει τον περιγραφικό χαρακτήρα, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009, των επίμαχων σημάτων έναντι των καταναλωτών αυτών, ούτε, κατά μείζονα λόγο, έναντι των λοιπών καταναλωτών οι οποίοι δεν προβαίνουν σε συσχετισμό με το σήμα πιστοποίησης.

47 Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, βάσει της προσεγγίσεως που υιοθέτησε το τμήμα προσφυγών, όλα τα σήματα πιστοποίησης πρέπει, εκ της φύσεώς τους, να αποκλείονται. Κατά την προσφεύγουσα, το σήμα δεν μπορεί να καταχωρισθεί ως κοινοτικό σήμα μόνο στην περίπτωση που δεν είναι τίποτα παραπάνω από μια κοινότυπη πληροφορία που δηλώνει άμεσα και αποκλειστικά τα χαρακτηριστικά των προϊόντων ή των υπηρεσιών. Παραπέμπει, επί παραδείγματι, μεταξύ άλλων, στην έκφραση «100 % βοδινό».

48 Όπως ορθώς υπογραμμίζει το ΓΕΕΑ, η προσέγγιση την οποία προβάλλει η προσφεύγουσα δεν είναι δυνατόν να γίνει δεκτή, διότι αντιστοιχεί σε περιοριστικό ορισμό της έννοιας του περιγραφικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009.

49 Πρέπει να επισημανθεί ότι τα κριτήρια στα οποία βασίζεται η προσφεύγουσα για να υποστηρίξει ότι τα επίμαχα σημεία είναι, σε αντίθεση προς την έκφραση «100 % βοδινό», περισσότερο από μια κοινότυπη πληροφορία που δηλώνει άμεσα και αποκλειστικά τα χαρακτηριστικά των προϊόντων ή των υπηρεσιών είναι εκείνα του σήματος πιστοποίησης, τα οποία είναι επακριβώς περιγραφικά, καθότι συνδέονται με τη γεωγραφική προέλευση του προϊόντος, με τη φύση του και με τα χαρακτηριστικά του.

50 Ως εκ τούτου, η δεύτερη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

Επί της τρίτης αιτιάσεως η οποία αντλείται από την απουσία δημοσίου συμφέροντος στην ελεύθερη χρήση των προς καταχώριση σημάτων

51 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν υφίσταται δημόσιο συμφέρον που να δικαιολογεί το να παραμένουν τα σήματα οποίων ζητήθηκε η καταχώριση διαθέσιμα για χρήση από τρίτους. Υπενθυμίζει ότι οι λόγοι απορρίψεως της καταχωρίσεως που απαριθμούνται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009 πρέπει να ερμηνεύονται υπό το πρίσμα του γενικού συμφέροντος που στηρίζει κάθε έναν εξ αυτών. Συναφώς, επικαλείται την απόφαση της 4ης Μαΐου 1999, Windsurfing Chiemsee (C-108/97 και C-109/97, Συλλογή, EU:C:1999:230, σκέψεις 29 έως 30), η οποία, κατά την άποψή της, απέδειξε σαφώς ότι το δημόσιο συμφέρον αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009. Εκτιμά, επομένως, ότι το τμήμα προσφυγών έπρεπε να έχει αναρωτηθεί κατά πόσον μπορούσε ευλόγως να υποτεθεί ότι τρίτοι θα ενδιαφέρονταν να χρησιμοποιήσουν το σήμα στο μέλλον. Παρατηρεί, όμως, ότι ο μόνος λόγος για τον οποίο έμποροι θα ενδιαφέρονταν να χρησιμοποιήσουν τα σήματα των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση, χωρίς να τηρούν τα πρότυπα που επιβάλλουν τα σήματα πιστοποίησης, θα ήταν για την παραπλάνηση του κοινού. Συνεπώς, δεν υφίσταται δημόσιο συμφέρον για παροχή δυνατότητας σε εμπόρους να περιγράφουν ψευδώς τα προϊόντα τους. Αντιθέτως, υφίσταται υπέρτερο γενικό συμφέρον για την προστασία των σημάτων πιστοποίησης. Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι η καταχώριση σημάτων πιστοποίησης δεν θα έχει ως αποτέλεσμα καταχρήσεις, ούτε θα διευκολύνει την καταχώριση περιγραφικών σημάτων, καθότι αυτά δεν έχουν ούτε τη «σφραγίδα» ούτε τη φήμη των σημάτων πιστοποίησης.

52 Το ΓΕΕΑ αμφισβητεί τα επιχειρήματα αυτά.

53 Πρέπει να υπομνησθεί ότι η διήκουσα το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009 έννοια του γενικού συμφέροντος που διαπνέει, επιτάσσει να παραμένουν ελεύθερα προς χρήση από όλους τα σημεία ή οι ενδείξεις που μπορούν να χρησιμεύσουν, στο εμπόριο, για να δηλώσουν χαρακτηριστικά γνωρίσματα των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τα οποία ζητείται η καταχώριση. Η διάταξη αυτή δεν επιτρέπει να αποκτά μία μόνον επιχείρηση την αποκλειστικότητα της χρήσεως των εν λόγω σημείων ή ενδείξεων, διά της καταχωρίσεώς τους ως σημάτων (αποφάσεις της 23ης Οκτωβρίου 2003, ΓΕΕΑ κατά Wrigley, C-191/01 P, Συλλογή, EU:C:2003:579, σκέψη 31, και της 12ης Ιανουαρίου 2006, Deutsche SiSi-Werke κατά ΓΕΕΑ, C-173/04 P, Συλλογή, EU:C:2006:20, σκέψη 62), ούτε να μονοπωλεί μια επιχείρηση τη χρήση ενός περιγραφικού όρου, σε βάρος άλλων επιχειρήσεων, περιλαμβανομένων των ανταγωνιστών της, με συνέπεια τον περιορισμό του διαθέσιμου για την περιγραφή των προϊόντων τους λεξιλογίου [αποφάσεις της 6ης Μαρτίου 2007, Golf USA κατά ΓΕΕΑ (GOLF USA), T-230/05, EU:T:2007:76, σκέψη 32, και της 30ής Απριλίου 2013, ABC-One κατά ΓΕΕΑ (SLIM BELLY), T-61/12, EU:T:2013:226, σκέψη 18].

54 Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα προβάλλει, αφενός, ότι το τμήμα προσφυγών είχε την υποχρέωση να εξετάσει κατά πόσον υφίστατο δημόσιο συμφέρον στο να παραμείνουν τα σήματα των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση διαθέσιμα προς χρήση από τρίτους, κάτι που δεν έπραξε. Υποστηρίζει, αφετέρου, ότι, εν προκειμένω, η απάντηση στο ερώτημα αυτό είναι ότι δεν υφίσταται δημόσιο συμφέρον στο να παραμείνουν διαθέσιμα τα σήματα των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση. Τα επιχειρήματα αυτά δεν μπορούν να γίνουν δεκτά.

55 Πράγματι, από την προπαρατεθείσα στη σκέψη 53 νομολογία προκύπτει ότι το γενικό ή το δημόσιο συμφέρον στο να παραμένουν τα περιγραφικά σήματα διαθέσιμα προς χρήση από τρίτους είναι δεδομένο και αυτονόητο. Ως εκ τούτου, οσάκις το προς καταχώριση σήμα είναι περιγραφικό, αρκεί να προβεί το τμήμα προσφυγών στη διαπίστωση του εν λόγω περιγραφικού χαρακτήρα χωρίς να χρειάζεται να εξετάσει κατά πόσον, παρά τον περιγραφικό του χαρακτήρα, υφίσταται, πράγματι,

δημόσιο συμφέρον στο να παραμείνει το προς καταχώριση σήμα διαθέσιμο προς χρήση από τρίτους. Επομένως, επιβάλλεται αποκλειστικώς, προς εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009, να εξεταστεί, με βάση τη δεδομένη σημασία του επίμαχου λεκτικού σημείου, κατά πόσον, από την άποψη του ενδιαφερόμενου κοινού, υφίσταται μια επαρκώς άμεση και συγκεκριμένη σχέση μεταξύ του σημείου και των χαρακτηριστικών των κατηγοριών προϊόντων ή υπηρεσιών για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση [αποφάσεις της 3ης Δεκεμβρίου 2003, Aud κατά ΓΕΕΑ (TDI), T-16/02, Συλλογή, EU:T:2003:327 σκέψη 29, και της 23ης Οκτωβρίου 2007, BORCO-Marken-Import Matthiesen κατά ΓΕΕΑ (Caipi), T-405/04, EU:T:2007:315, σκέψη 44]. Στο πλαίσιο αυτό, είναι επίσης λυσιτελές να υπομνησθεί ότι η εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009 δεν εξαρτάται από την ύπαρξη συγκεκριμένης, ενεστώσας και σοβαρής ανάγκης διαθεσιμότητας [βλ., συναφώς, αποφάσεις της 27ης Φεβρουαρίου 2002, Streamserve κατά ΓΕΕΑ (STREAMSERVE), T-106/00, Συλλογή, EU:T:2002:43, σκέψη 39· της 9ης Φεβρουαρίου 2010, PromoCell bioscience alive κατά ΓΕΕΑ (SupplementPack), T-113/09, EU:T:2010:34, σκέψη 27, και της 8ης Ιουλίου 2010, Trautwein κατά ΓΕΕΑ (Απεικόνιση αλόγου), T-386/08, EU:T:2010:296, σκέψη 45].

56 Εν προκειμένω, όπως παρατηρήθηκε στις σκέψεις 18 έως 29 ανωτέρω, η ύπαρξη άμεσης και συγκεκριμένης σχέσεως μεταξύ των προς καταχώριση σημάτων και των χαρακτηριστικών των προϊόντων για τα οποία ζητήθηκαν οι καταχωρίσεις αποδείχθηκε επαρκώς από τις προσβαλλόμενες αποφάσεις.

57 Επιπροσθέτως, η προσφεύγουσα ατελέσφορα προβάλλει ότι τυχόν παραδοχή της ύπαρξης δημοσίου συμφέροντος που να δικαιολογεί τη διατήρηση της διαθεσιμότητας των προς καταχώριση σημάτων θα είχε ως αποτέλεσμα να επιτρέπεται σε εμπόρους να τα χρησιμοποιούν χωρίς να τηρούν τα πρότυπα, τα οποία επιβάλλουν τα σήματα πιστοποίησης, και να παραπλανούν το κοινό.

58 Πράγματι, όπως ορθώς παρατηρεί το ΓΕΕΑ, οι εκτιμήσεις σχετικά με τη μελλοντική χρησιμοποίηση των προς καταχώριση σημάτων ή με τους ενδεχόμενους κινδύνους που αυτή εγκυμονεί δεν είναι καθοριστικές για να εκτιμηθεί εάν τα εν λόγω σήματα έχουν περιγραφικό χαρακτήρα.

59 Τέλος, το γεγονός ότι ινστιτούτα ευρωπαϊκού δικαίου ετάχθησαν υπέρ της αναγκαίας προστασίας των σημάτων πιστοποίησης δεν ασκεί επιρροή στην επίλυση της προκειμένης διαφοράς. Πράγματι, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά τη νομολογία, η νομιμότητα των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικώς βάσει του κανονισμού 207/2009, όπως έχει ερμηνευθεί από τον δικαστή της Ένωσης (αποφάσεις της 15ης Σεπτεμβρίου 2005, BioID κατά ΓΕΕΑ, C-37/03 P, Συλλογή, EU:C:2005:547, σκέψη 47· Deutsche SiSi-Werke κατά ΓΕΕΑ, προπαρατεθείσα στη σκέψη 53, EU:C:2006:20, σκέψη 48, και PAPERLAB, προπαρατεθείσα στη σκέψη 14, EU:T:2005:247, σκέψη 39). Η ισχύουσα, όμως, νομοθεσία περί κοινοτικών σημάτων δεν προβλέπει συγκεκριμένα τη δυνατότητα καταχωρίσεως σημάτων πιστοποίησης.

60 Κατόπιν των ανωτέρω, η τρίτη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

Επί της τέταρτης αιτιάσεως η οποία αντλείται από την καταχώριση σημάτων πιστοποίησης ως κοινοτικών σημάτων

61 Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι οι αποφάσεις του τμήματος προσφυγών στερούνται συνοχής καθόσον αποδέχονται την καταχώριση σημάτων πιστοποίησης, όπως τα FREEDOM FOOD, ENERGY STAR, FAIRTRADE ή ακόμα το UNDERWRITERS LABORATORIES, ως κανονικών κοινοτικών σημάτων. Του προσάπτει, κατ' ουσίαν, ότι δεν επεξήγησε γιατί, έναντι των σημάτων των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση, προβλήθηκε ο λόγος απορρίψεως της καταχωρίσεως ο οποίος δεν είχε προβληθεί ως προς τα ανωτέρω σήματα.

62 Το ΓΕΕΑ αμφισβητεί τα επιχειρήματα αυτά.

63 Όσον αφορά προγενέστερες αποφάσεις του ΓΕΕΑ, αρκεί να υπομνησθεί ότι, ακόμη και αν οι πραγματικοί ή νομικοί λόγοι που εκτίθενται σε προγενέστερη απόφαση του ΓΕΕΑ μπορούν να αποτελέσουν επιχειρήματα προς στήριξη λόγου ακυρώσεως αντλούμενου από την παράβαση διατάξεως του κανονισμού 207/2009, οι αποφάσεις που λαμβάνουν τα τμήματα προσφυγών, δυνάμει του κανονισμού αυτού, σχετικά με την καταχώριση σημείου ως κοινοτικού σήματος, εμπίπτουν στη σφαίρα της ασκήσεως δέσμιας αρμοδιότητας και όχι διακριτικής ευχέρειας. Ως εκ τούτου, η νομιμότητα των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικά βάσει του κανονισμού αυτού, όπως έχει ερμηνευθεί από τον δικαστή της Ένωσης, και όχι βάσει της προγενέστερης αυτών πρακτικής λήψεως αποφάσεων των εν λόγω τμημάτων (αποφάσεις BioID κατά ΓΕΕΑ, προπαρατεθείσα στη σκέψη 59, EU:C:2005:547, σκέψη 47· Deutsche SiSi-Werke κατά ΓΕΕΑ, προπαρατεθείσα στη σκέψη 53, EU:C:2006:20, σκέψη 48, και PAPERLAB, προπαρατεθείσα στη σκέψη 14, EU:T:2005:247, σκέψη 39). Πάντως, εξυπακούεται ότι ουδόλως αποκλείεται η δυνατότητα του δικαστή της Ένωσης να προκρίνει και να χρησιμοποιεί κάποια από τα επιχειρήματα που προκύπτουν από την πρακτική που ακολουθεί το ΓΕΕΑ στις αποφάσεις του.

64 Συγκεκριμένα, υπάρχουν δύο ενδεχόμενα. Εάν το τμήμα προσφυγών, δεχόμενο σε προγενέστερη υπόθεση ότι ένα σημείο μπορεί να καταχωρισθεί ως κοινοτικό σήμα, εφάρμοσε ορθώς τις σχετικές διατάξεις του κανονισμού 207/2009 και, σε μεταγενέστερη υπόθεση, παρεμφερή της πρώτης, έλαβε αντίθετη απόφαση, ο δικαστής της Ένωσης θα ακυρώσει την απόφαση αυτή λόγω παραβάσεως των εφαρμοστέων διατάξεων του κανονισμού 207/2009. Στην πρώτη αυτή περίπτωση, δεν χωρεί, συνεπώς, επίκληση του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων (απόφαση STREAMSERVE, προπαρατεθείσα στη σκέψη 55, EU:T:2002:43, σκέψη 67).

65 Αντιθέτως, αν το τμήμα προσφυγών, δεχόμενο σε προγενέστερη υπόθεση ότι ένα σημείο μπορεί να καταχωρισθεί ως κοινοτικό σήμα, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και, σε μεταγενέστερη υπόθεση, παρεμφερή με την πρώτη, έλαβε αντίθετη απόφαση, δεν μπορεί να γίνει λυσιτελώς επίκληση της πρώτης αποφάσεως προς στήριξη αιτήματος ακυρώσεως της δεύτερης. Πράγματι, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως μπορεί να προβληθεί μόνον εφόσον έχει τηρηθεί η νομιμότητα (αποφάσεις της 13ης Ιουλίου 1972, Besnard κ.λπ. κατά Επιτροπής, 55/71 έως 76/71, 86/71, 87/71 και 95/71, Συλλογή, EU:C:1972:66, σκέψη 39, και της 28ης Σεπτεμβρίου 1993, Magdalena Fernández κατά Επιτροπής, Τ-90/92, Συλλογή, EU:T:1993:78, σκέψη 38) και ότι ουδείς δύναται να επικαλεσθεί προς όφελός του παρανομία που διαπράχθηκε υπέρ τρίτου (απόφαση της 9ης Οκτωβρίου 1984, Witte κατά Κοινοβουλίου, 188/83, Συλλογή, EU:C:1984:309, σκέψη 15). Επομένως, και στη δεύτερη αυτή περίπτωση, ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων είναι αβάσιμος (απόφαση STREAMSERVE, προπαρατεθείσα στη σκέψη 55, EU:T:2002:43, σκέψη 67).

66 Όπως, όμως, προκύπτει από την ανάλυση του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και, κυρίως, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 13 έως 29 ανωτέρω, το τμήμα προσφυγών ορθώς κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα προς καταχώριση σήματα δεν ήταν δυνατόν να καταχωρισθούν καθότι ήταν περιγραφικά των οικείων προϊόντων.

67 Ως εκ τούτου, η τέταρτη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

Επί της πέμπτης αιτιάσεως η οποία αντλείται από υπονόμευση της προστασίας των εθνικών σημάτων

68 Κατά την προσφεύγουσα, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις θα επιφέρουν εξασθένηση της προστασίας των εθνικών σημάτων. Υπογραμμίζει, συναφώς, ότι, στο πλαίσιο διαδικασίας αφορώσας κοινοτικά σήματα, χωρεί επίκληση εθνικών σημάτων, συμπεριλαμβανομένων και των σημάτων πιστοποίησης. Οι προσβαλλόμενες αποφάσεις θα είχαν ως αποτέλεσμα να μην αναγνωρίζεται κανένας διακριτικός χαρακτήρας στα σήματα αυτά και, ως εκ τούτου, να μην παρέχεται καμία προστασία βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', του κανονισμού 207/2009. Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα παραπέμπει στην απόφαση Formula One Licensing κατά ΓΕΕΑ, προπαρατεθείσα στη

σκέψη 27 (EU:C:2012:314, σκέψεις 42 έως 47), στην οποία το Δικαστήριο έκρινε ότι, προκειμένου να μην υπάρχει παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, πρέπει να αναγνωριστεί ένας βαθμός διακριτικού χαρακτήρα στο εθνικό σήμα του οποίου γίνεται επίκληση προς στήριξη ανακοπής κατά της καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.

69 Όπως παρατηρεί το ΓΕΕΑ, πρέπει να γίνει δεκτό ότι τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας είναι παντελώς αλυσιτελή. Πράγματι, το σκεπτικό του τμήματος προσφυγών αναπτύχθηκε στο πλαίσιο διαδικασίας εξετάσεως των απολύτων λόγων απαραδέκτου κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 207/2009, και όχι στο πλαίσιο διαδικασίας inter partes.

70 Το γεγονός ότι το τμήμα προσφυγών δεν έκανε δεκτή την καταχώριση ως κοινοτικών σημάτων των σημάτων των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση λόγω της ύπαρξης απολύτου λόγου απαραδέκτου δεν συνεπάγεται ωστόσο ότι το τμήμα αυτό του ΓΕΕΑ δεν θα αναγνώριζε κανένα διακριτικό χαρακτήρα στα ίδια αυτά σημεία στην περίπτωση που αυτά είχαν προηγουμένως καταχωριστεί ως εθνικά σήματα και είχε γίνει επίκλησή τους στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής. Ως προς τούτο, η απόφαση Formula One Licensing κατά ΓΕΕΑ, προπαρατεθείσα στη σκέψη 27 (EU:C:2012:314), αφορά διαδικασία inter partes και στερείται, επομένως, εν προκειμένω παντελώς σημασίας.

71 Όπως υπογραμμίζει το ΓΕΕΑ, η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει ότι το τμήμα προσφυγών εφάρμοσε, στο πλαίσιο της διαδικασίας για τη διαπίστωση απολύτου λόγου απαραδέκτου, κριτήρια εκτιμήσεως δυνάμενα να υπονομεύσουν την προστασία των εθνικών σημάτων πιστοποίησης.

72 Ως εκ τούτου, η πέμπτη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

73 Εξ όλων των προεκτεθέντων προκύπτει ότι η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας σε σχέση με παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009 πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

74 Όσον αφορά την παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όπως προκύπτει από το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009, αρκεί να ισχύει ένας από τους απόλυτους λόγους απαραδέκτου προκειμένου το επίμαχο σημείο να μην μπορεί να καταχωριστεί ως κοινοτικό σήμα (βλ. απόφαση WEISSE SEITEN, προπαρατεθείσα στη σκέψη 16, EU:T:2006:87, σκέψη 110 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

75 Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι από την εξέταση των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας σε σχέση με παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009 αποδείχθηκε ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα προς καταχώριση σήματα ήταν περιγραφικά των οικείων προϊόντων και ότι ο λόγος αυτός και μόνον επαρκούσε ώστε να δικαιολογηθεί η απόρριψη της καταχωρίσεως των σημάτων των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση, δεν είναι απαραίτητο, σε κάθε περίπτωση, να εξεταστεί το ζήτημα της παραβάσεως του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, ως προς το οποίο, εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν αναπτύσσει κανένα ειδικό επιχείρημα.

76 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

77 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε πρέπει να καταδικαστεί στα έξοδα του ΓΕΕΑ, σύμφωνα με το αίτημα του τελευταίου.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Η Κυπριακή Δημοκρατία φέρει, πέραν των δικών της δικαστικών εξόδων, και τα δικαστικά έξοδα του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

Prek Labucka Kreuschitz

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 7 Οκτωβρίου 2015.

(υπογραφές)